

Obec Držovice, ul. SNP 71/37, 796 07 Držovice

Tel.: 582 333 398

e-mail: obec@drzovice.cz

IČ: 75082144

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

Č. j.: OÚ/642/2016 .

Vyřizuje: Mgr. Jana Pavlíčková Hlebová

Dne: 29. 12. 2016

K Vámi zaslánému přípisu č. j. KUOK 116164/2016 sděluje obec Držovice jeho vzetí na vědomí.

S pozdravem

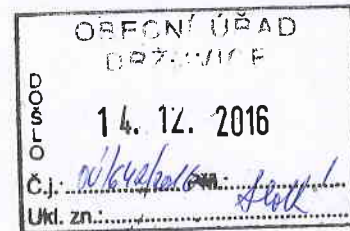
OBEC DRŽOVICE
PSČ 796 07
okr. Prostějov

-1-

Blanka Kolečkářová,
starostka obce Držovice

OLOMOUCKÝ KRAJ
KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE
Odbor majetkový, právní a správních činností
Oddělení legislativy a dozoru
Mgr. Šárka Calábková - vedoucí
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc
tel.: +420 585 508 480
fax: +420 585 508 535
e-mail: s.calabkova@kr-olomoucky.cz
www.kr-olomoucky.cz

Obec Držovice
SNP 71/37
796 07 Držovice

Váš dopis č.j./Ze dne

Naše č.j./Sp.sk.zn./Poznámka
KUOK 116184/2016

Vyřizuje/Tel
JUDr. Nováková
kl. 619

Olomouc
13. 12. 2016

Vrácení spisového materiálu sp. zn. OÚ/550/2016 a zaslání rozhodnutí o stížnosti

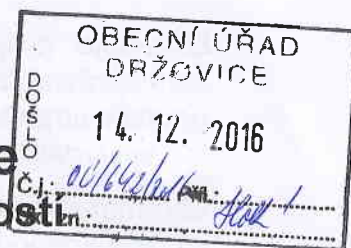
V příloze Vám vracíme spisový materiál sp. zn. OÚ/550/2016, který se týká stížnosti pana [REDACTED] podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Součástí zasílaného spisového materiálu je rozhodnutí o výše uvedené stížnosti vydané Krajským úřadem Olomouckého kraje pod č.j. KUOK 116164/2016.

S pozdravem

Příloha:

- dle textu

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Sp.zn.: KÚOK/115127/2016
č.j. KUOK 116164/2016

V Olomouci dne 13. 12. 2016

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje jako nadřízený orgán příslušný podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl o stížnosti pana [REDAKCE] (dále jen „stěžovatel“), směřující proti postupu obce Držovice při vyřizování části žádosti o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím a předložené nadřízenému orgánu dne 30. 11. 2016 takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnému subjektu - obci Držovice **přikazuje**, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí **vyřídil žádost stěžovatele o poskytnutí informací ze dne 20. 10. 2016 evidovanou pod čj. OÚ/550/2016 v bodě 2)** v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen „nadřízený orgán“), obdržel dne 30. 11. 2016 prostřednictvím obce Držovice (dále jen „povinný subjekt“) stížnost stěžovatele na postup povinného subjektu při vyřizování části jeho žádosti o poskytnutí informací.

Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že se stěžovatel svým podáním ze dne 20. 10. 2016 (doručeným 21. 10. 2016) obrátil na povinný subjekt se žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž požadoval následující informace (cit.):

„1) *Které právnické kanceláře zajišťují služby Obci Držovice za paušální částku v posledních 10 letech, s uvedením vždy: kalendářního roku, názvu právnické kanceláře a paušální částky v tom kterém konkrétním roce.*

Příklad: Právní kancelář Sekanina, rok 2016, 16 000,- Kč.

2) Údaje o jednotlivých zastoupeních právními kanceláři při soudních i správních řízeních v posledních 10 letech, s uvedením vždy projednávané věci, názvu právní kanceláře, celkové částky vyplacené za toto zastupování, výsledek soudního či správního řízení, výše správních či soudních poplatků.

Příklad: Právní kancelář Hamplová, finanční vyrovnání s městem Prostějov, vyplaceno právní kanceláři 300 000,- Kč, soud prohraný, výše soudních poplatků 400 000,- Kč.

Reakcí povinného subjektu na uvedenou žádost byl dopis ze dne 2. 11. 2016 (čj. OÚ/550/2016), doručený stěžovateli dne 10. 11. 2016.

Dne 22. 11. 2016 bylo povinnému subjektu doručeno včasné podání stěžovatele (ze dne 22. 11. 2016, zaevidované pod čj. OÚ/601/2016) nazvané „Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb.“, v němž stěžovatel napadá svými námitkami postup povinného subjektu při vyřizování bodu 2 předmětné žádosti o informace.

Dne 30. 11. 2016 postoupil povinný subjekt spisový materiál týkající se vyřizování dotčené žádosti stěžovateli nadřízenému orgánu.

Po důkladném prostudování spisového materiálu a posouzení právně relevantních skutečností dospěl odvolací orgán k následujícím zjištěním a závěrům.

Nadřízený orgán se v posuzovaném případě nejprve zabýval určením rozsahu, v jakém je podanou stížností napaden postup povinného subjektu při vyřizování stěžovatelovy žádosti o informace. Z obsahu stížnosti (uplatněných námitek) nadřízený orgán dovodil, že stěžovatel napadá postup povinného subjektu pouze v rozsahu vyřizování bodu 2 žádosti. Vzhledem k tomu, že nadřízený orgán je vázán rozsahem napadení vymezeným ve stížnosti, odpovídá tomu i výrok rozhodnutí nadřízeného orgánu.

Obecně je nutno uvést, že pro zodpovězení otázky, zda povinný subjekt vyřídil žádost (či její část) v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, je vždy stěžejní posouzení, zda byly poskytnuty informace obsahově odpovídající žádosti (či její části) a v rozsahu požadovaném v žádosti (či její části). Pro vyhodnocení poskytnutých informací a jejich rozsahu je zásadní skutečnost, že nadřízený orgán má možnost seznámit se jak se skutečným a úplným postupem povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací, tak i se všemi skutečnostmi, o něž se postup povinného subjektu opírá. Jinými slovy, součástí předkládané spisové dokumentace nadřízenému orgánu musí být kromě dokumentu (dopisu) zaslání žadateli především i takové dokumenty, které byly podkladem pro zpracování požadovaných a žadateli předaných informací. Pokud se tak nestane, ztrácí nadřízený orgán možnost objektivně posoudit soulad mezi poskytnutými a požadovanými informacemi.

V posuzovaném případě je nutno uvést, že při postupování spisového materiálu povinným subjektem byly nadřízenému orgánu předloženy pouze následující listiny: žádost o informace ze dne 20. 10. 2016, odpověď povinného subjektu ze dne 2. 11. 2016 čj. OÚ/550/2016 (dále též jen „odpověď povinného subjektu“), stížnost stěžovatele ze dne 22. 11. 2016 a postupující dopis povinného subjektu ze dne 29. 11. 2016 spolu s jeho vyjádřením. Nadřízený orgán tedy neměl možnost seznámit se zejména s dokumenty, z nichž povinný subjekt při zpracování odpovědi na žádost stěžovatele vycházel. Obsahová nedostatečnost předloženého spisového materiálu tak nutně vede k závěru o nepřezkoumatelnosti postupu povinného subjektu

v rozsahu vyřizování části žádosti o informace napadeném stížností, tedy v rozsahu vyřizování bodu 2 žádosti. Z uvedeného důvodu nadřízenému orgánu nezbylo, než rozhodnout ve smyslu § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, čemuž odpovídá výrok tohoto rozhodnutí.

I přes zjištěnou nepřezkoumatelnost postupu povinného subjektu při vyřizování bodu 2 předmětné žádosti je však možno již samotným srovnáním obsahu bodu 2 žádosti stěžovatele s obsahem odpovědi povinného subjektu k tomuto bodu dospět k jednoznačnému závěru, že bod 2 žádosti nebyl v celém svém rozsahu vyřízen v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím. Tento zákon vymezuje několik možných způsobů vyřízení žádosti (či jejích částí), které mohou být dle okolností případu v rámci vyřizování jedné žádosti kombinovány. S ohledem na charakter informací žádaných v bodě 2 žádosti stěžovatele je zřejmé, že v posuzovaném případě přicházejí do úvahy dva možné způsoby vyřízení jednotlivých částí bodu 2 žádosti, a to poskytnutí požadovaných informací, nebo vydání rozhodnutí o odmítnutí konkrétně specifikovaných částí daného bodu žádosti. Zjednodušeně uvedeno, jde tedy o to, aby každá jednotlivá část bodu 2 byla vyřízena některým ze zákonem předepsaných způsobů.

Má-li se tedy nadřízený orgán vyjádřit k obsahu odpovědi povinného subjektu k bodu 2 žádosti (s ohledem na princip procesní ekonomie je to nanejvýš žádoucí), pak je namístě tak učinit z hlediska námitek uplatněných stěžovatelem ve stížnosti, neboť právě jejich prostřednictvím je ze strany stěžovatele zpochybněn postup povinného subjektu v posuzovaném případě. Stěžovatel ve vztahu k vyřízení bodu 2 žádosti uvedl několik námitek, z nichž některé se vyskytují opakovaně, jsou tedy shodné pro více řízení vymezených povinným subjektem v odpovědi.

V první námitce stěžovatel poukazuje na neuvedení výše soudních poplatků, které obec v soudním řízení uhradila. Tato námitka je shodně uvedena ve vztahu k následujícím soudním řízením vymezeným v odpovědi povinného subjektu: řízení ve věci „odstranění hrázky“, „soud s Ministerstvem vnitra“, „dva spory ve správním soudnictví“, „soud se slečnami [redacted]“. Nadřízený orgán považuje za nutné v dané souvislosti nejprve zdůraznit, že podle platné legislativy platí soudní poplatek žalobce (navrhovatel) při podání žaloby (návrhu). Od této skutečnosti je pak nutno odvíjet způsob vyřízení žádosti v části požadované informace (výše soudního poplatku ve vztahu k vymezeným řízením). Ve vztahu k soudním řízením, v nichž povinný subjekt vystupuje (vystupoval) jako žalovaný (odpůrce), bude namístě vydat rozhodnutí o odmítnutí poskytnout informaci o výši soudního poplatku (z faktického důvodu neexistence požadované informace), zatímco ve vztahu k řízení, kde povinný subjekt vystupuje (vystupoval) jako žalobce, bude namístě informaci poskytnout. Rozhodně však nelze akceptovat situaci, která nastala v posuzovaném případě, kdy povinný subjekt zůstal ohledně „výše soudních poplatků“ u výše uvedených řízení nečinný, neboť ani neposkytl informaci, ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí.

V druhé námitce stěžovatel poukazuje na neuvedení částky, která byla dosud vyplacena právní kanceláři. Tato námitka je shodně uvedena ve vztahu k následujícím soudním a správním řízením vymezeným v odpovědi povinného subjektu: „soud s Ministerstvem vnitra“, „dva spory ve správním soudnictví“, „soud se slečnami [redacted]“ správní řízení vyvolané [redacted] [redacted]. Nadřízený orgán považuje zmíněnou námitku za nedůvodnou vzhledem ke skutečnosti, že v žádosti stěžovatel žádal sdělení celkové částky vyplacené za zastupování (nikoliv částky dosud vyplacené). Toto sdělení, odpovídající dikci

žádosti, bude možné jedině tam, kde bylo příslušné řízení již skončeno. Pokud dané řízení dosud ukončeno nebylo (z odpovědi povinného subjektu vyplývá, že některá vymezená řízení ještě neskončila), pak adekvátním způsobem vyřízení bude v takovém případě vydání rozhodnutí o odmítnutí poskytnout informaci o celkové částce za zastupování v konkrétním řízení. V posuzovaném případě však opět nastala situace, kdy povinný subjekt zůstal ohledně „celkové částky vyplacené za zastupování“ u výše uvedených řízení nečinný, neboť ani neposkytl informaci, ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí.

Třetí námitka stěžovatele se týká dvou sporů ve správním soudnictví, uvedených povinným subjektem v odpovědi, kdy stěžovatel poukazuje na skutečnost, že mu nebyl sdělen název právnické kanceláře. Uvedené námitce stěžovatele je nutno přisvědčit, neboť tato informace v odpovědi povinného subjektu ve vztahu k uvedeným řízením skutečně obsažena není a ani v této části nedošlo k jinému zákonnému způsobu vyřízení.

Poslední námitka stěžovatele se týká správního řízení vyvolaného [REDAKCE] [REDAKCE] uvedeného povinným subjektem v odpovědi, kdy stěžovatel poukazuje na skutečnost, že mu nebyl sdělen výsledek správního řízení. Uvedené námitce stěžovatele je rovněž nutno přisvědčit, neboť tato informace v odpovědi povinného subjektu ve vztahu k uvedeným řízením skutečně obsažena není a ani v této části nedošlo k jinému zákonnému způsobu vyřízení.

Nadřízený orgán tedy shrnuje, že s ohledem na výše učiněné závěry a zjištění nelze postup povinného subjektu při vyřizování bodu 2 žádosti stěžovatele ze dne 20. 10. 2016 v žádném případě potvrdit a nadřízený orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Závěrem považuje nadřízený orgán za žádoucí vyjádřit se k problematice, která je stěžovatelem zmíněna ve stížnosti a týká se úhrady za poskytnutí informací. Stěžovatel v úvodu stížnosti uvádí mimo jiné následující (cit.): „...V době kdy jsem o informace žádal mi nebylo sděleno, že bych měl cokoliv platit. Po obdržení vámi zaslané neúplné odpovědi se v mé poštovní schránce objevila složanka na platbu 200 Kč... Pokud se vyskytnou jakékoliv náklady, informujte mě prosím předem. Rád za informace zaplatím, pokud budou poskytnuty řádně a v plném znění.“ Nadřízený orgán musí nejprve konstatovat, že povinný subjekt v rámci spisového materiálu nepředložil jediný dokument, který by dokládal vnesení požadavku na úhradu nákladů za poskytnutí informací. Povinný subjekt pouze ve svém vyjádření ze dne 29. 11. 2016 adresovaném nadřízenému orgánu přiznává, že (cit.): „Postup ohledně zpoplatnění podaných informací by snad mohl být vytknut,“. Nic dalšího se k této věci ve spisovém materiálu neobjevuje. Vyjde-li tedy nadřízený orgán z toho, co uvedl stěžovatel ve shora citované části stížnosti, pak musí dospět k jednoznačnému závěru, že postup povinného subjektu ve věci „zpoplatnění informací“ svědčí o naprosté ignoraci či neznalosti zákonné úpravy v této oblasti ze strany povinného subjektu. Povinný subjekt má samozřejmě obecně právo žádat úhradu za poskytování informací, avšak toto právo lze realizovat jen za podmínek stanovených v § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím a nařízení vlády č. 173/2006 Sb. a postupem v těchto předpisech upravených. Pokud povinný subjekt tuto právní úpravu v konkrétním případě nerespektuje, ztrácí v takovém případě nárok žádat úhradu nákladů v souvislosti s poskytováním informací. Nadřízený orgán odmítá v tomto rozhodnutí podávat povinnému subjektu právní výklad ohledně dané problematiky, neboť předmětem nynějšího rozhodování nadřízeného orgánu je „věcná“ stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu

k informacím, nikoliv stížnost „úhradová“ podle § 16a odst. 1 písm. d) předmětného zákona. Hodlá-li povinný subjekt někdy v budoucnu využít svého práva žádat úhradu nákladů v souvislosti s poskytováním informací, potom by bylo velmi žádoucí, aby si povinný subjekt danou problematiku nejprve nastudoval.

Konečně pak považuje nadřízený orgán za vhodné učinit stručnou poznámku ohledně skutečnosti, která je předmětem výtky stěžovatele ve stížnosti a týká se toho, jak povinný subjekt označil stěžovatele coby adresáta své odpovědi. Nadřízený orgán se totiž (stejně jako stěžovatel) pozastavuje nad tím, co vedlo povinný subjekt k tomu, že do adresy stěžovatele uvedl jeho postavení coby zástupce velitele JSDH Držovice (ačkoli žádost podal jako soukromá osoba), když uvedení této funkce nemá z hlediska vyřizování žádosti o informace žádnou relevanci (což paradoxně uvádí i sám povinný subjekt ve svém vyjádření ze dne 29. 11. 2016). V rámci budoucí korespondence povinného subjektu se stěžovatelem ve věci vyřizování jeho žádosti o informace (resp. její části) by bylo žádoucí, aby povinný subjekt respektoval požadavek stěžovatele uvedený v této souvislosti v prvním odstavci stížnosti ze dne 22. 11. 2016.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím nelze odvolat.

Mgr. Šárka Calábková
vedoucí oddělení legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. obec Držovice, ul. SNP 71/37, Držovice, 796 07